

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 754 יום ה' 4 באוקטובר 2018

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

רשות המסים מנסה לעזור לעסקים לפתוח חשבון בנק //
ההסבה לרשת המייצגים החדשה נדחית לסוף אוקטובר 18 //

חוק לצמצום השימוש במזומן – הגבלת שימוש במזומן

עליון – מע"מ – כיצד יש להתייחס לקיזוז חשבונית שאינה כדין //
עליון – מ"ה – חישוב הוצאות מימון בגין הלוואה (הלכת ארקין) //
מ"ה – לא ניתן לערער על שומה שהתיישנה בשל אי עדכון כתובת הנישום //

סוכה של חוקרי מע"מ באר שבע // עבריון מס שנמלט – נתפס אחרי 7 שנים //
הלבנת הון בתחום האבן והשיש // רו"ח איריס שטרק – נשיאת לשכת רו"ח //

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

רשות המסים מנסה לעזור לעסקים לפתוח חשבון בנק

לאיסור הלבנת הון ומימון טרור, שמטרתם להקל על תהליכי פתיחת חשבון לעסקים וניהולו. והוא מפורסם כעת כטיזת הוראה להערות הציבור.

◆ השינויים במכתב הפיקוח על הבנקים:

1. בנק רשאי להסתמך על הצהרות חתומות של לקוח שהוא בית עסק, כאסמכתה לפתיחה ולניהול החשבון, וזאת לצורך ניהול סיכוני ציות מול רשות המסים בישראל; הבנק יעביר העתקים מהצהרות אלו לרשות המסים בישראל בדרך ובמועד שתקבע רשות המסים;
2. הובהר, כי חלק מהדגלים האדומים ברשימה שבנספח למכתב לא יחולו על חברות ציבוריות.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, הפיקוח על הבנקים מעריך, כי תיקונים אלה, שצפויים להגביר את הודאות לבנקים בניהול סיכוני הציות, יסייעו בהפחתת החיכוך עם הלקוחות ובהקלה על פעילותם.

ההסבה לרשת המייצגים החדשה נדחית ל- 31.10.18

במכתב צויין, כי דלפק הסיוע והתמיכה בשע"מ תוגבר בעובדים נוספים למתן מענה וסיוע למייצגים בתהליך ההסבה.

בנוסף צויין, כי החל מיום 1.11.18 לא תינתן תמיכה ולא תטופלנה תקלות במערכת המייצגים הישנה אשר פועלת באמצעות כרטיס של חברת מחקר אלגוריתם.

כמו כן נכתב, כי רשת המייצגים הישנה תחדל לפעול ביום 31.12.18 וממועד זה ואילך, המייצגים יוכלו להתחבר לקבלת שירותי שע"מ, רק ברשת המייצגים החדשה.

◆ כזכור, החל מחודש אוקטובר 2016 נכללות עבירות המס במסגרת חוק לאיסור הלבנת הון ומימון טרור ([ר' הרחבות בענין זה בקישורית](#)).

בנוסף לקנסות הבינלאומיים שסופגים הבנקים וההפחדות הרבות של הבנקים, קשה מאד לפתוח כיום חשבון בנק בישראל, במיוחד לעסק חדש, קל וחומר אם מדובר בנותן שירותים פיננסיים.

ביום 13.11.2016 פרסם הפיקוח על הבנקים מכתב בנושא - "[היערכות לניהול סיכוני ציות נוכח קביעת עבירת מס כעבירות מקור](#)", שפירט מספר דגשים, כמו גם "דגלים אדומים" שעשויים להיות רלוונטיים יותר לעבירות מס לצורך ניהול סיכוני ציות בבנקים.

◆ לאור התקופה שחלפה והניסיון שנצבר במערכת הבנקאית, הפיקוח על הבנקים ערך במכתב מספר שינויים, בשיתוף רשות המסים ובתאום עם הרשות

◆ ביום 17.9.18 פירסם מר שלמה אוהיון, סמנכ"ל בכיר שירות לקוחות ברשות המסים [מכתב בעניין הסבה לרשת המייצגים החדשה](#), הדוחה את המועד האחרון להסבה לרשת המייצגים החדשה ליום 31.10.18.

◆ לפי נוסח המכתב, לבקשת הלשכות המקצועיות, לשכת רואי החשבון ולשכת יועצי המס ועל מנת לאפשר תקופת מעבר נוספת, החליט מנהל רשות המסים מר ערן יעקב, לדחות את המועד האחרון להסבה לרשת המייצגים החדשה, עד ליום 31.10.18.

חוק לצמצום השימוש במזומן – הגבלת שימוש במזומן

אורי גולדמן, עו"ד

גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

◆ **דוגמא 1 להמחשה** – אדם רוצה לרכוש מחנות חשמל מקרר שמחירו 15,000 ש"ח. מאחר וסכום העסקה הינו מעל 11,000 ש"ח – הוא לא יכול לשלם עליו במזומן, אלא לכל היותר מקדמה בסך של 10% מסך מחיר העסקה, דהיינו 1,500 ₪.

◆ **דוגמא 2 להמחשה** – למשל במקרה שהעסקה הינה בגובה של 200,000 ₪ (כגון קניית רכב מסוכנות רכב), הרי שגובה המקדמה המקסימאלי אותו ניתן לשלם במזומן מוגבל לרף עליון של 11,000 ₪ (ולא 10%).

לענין זה ישנן מספר הקלות בסעיף ההגדרות בחוק, כגון במכירת מספר נכסים, לא יראו את המחיר המצטבר של כל הנכסים כמחיר של עסקה אחת.

הקלה נוספת הינה בעסקה שנושא הוא מזומן כגון המרה, הפקדה, משיכה, העברה – לא יראו את סכום המזומן כחלק מן העסקה (למשל המרה של כסף אצל נותן שירותים פיננסיים).

◆ בנוגע לתיירים המבקרים בישראל, סכום המגבלה בעסקה בין תייר לעוסק בישראל יהיה 55,000 ₪ (**הערה**) – לא ברור הכיצד עוסק יידע שמולו עומד תייר – האם לפי המבטא? האם לפי המראה? האם לפי הצהרה? .

ענישה – 3 שנות מאסר וקנסות של עד 90%!

◆ **ענישה פלילית** – במקרה של מרמה – דהיינו כוונה פלילית – ענישה של 3 שנות מאסר.

◆ **"ענישה אזרחית" – על המקבל** – עצום כספי (=קנס) במדרגות לפי סכומי ההפרה – אם תשלום המזומן הוא עד 25,000 שקל שיעור של 15%. אם הוא בין 25,000-50,000 שקל – שיעור של 20% ומעל 50,000 שקל – שיעור של 30%. העיצום אינו מסכום העסקה הכולל, אלא מהסכום ששולם בפועל במזומן. **בהפרה חוזרת**, ייוסף על העיצום הראשוני עוד עיצום כספי לפי המדרגות (הכפלת סכום).

המשמעות היא, כי העיצום הכספי המקסימאלי על העוסק (מקבל התשלום) במקרה של הפרה חוזרת יהיה עד 60%!

אך גם על המשלם, אדם פרטי (שאינו עוסק) יש ענישה אזרחית של קנס – גם כאן יש דירוג דומה – של 15% עד 30% לפי גובה בסכום ששולם בפועל במזומן.

כך שיוצא מכך שרשות המסים יכולה לקבל במקסימום על הפרות, משני הצדדים לעסקה – 90% קנסות על כל הפרת של מזומן מהמזומן ששולם!!!

הגבלת השימוש בצ'קים

איסור על הסבת צ'ק או על קבלת צ'ק מוסב בלי שפרטי המסב נקובים על השיק ("צ'ק פתוח" או "צ'ק על החלק") כאשר מוסר השיק או מקבל השיק הוא עוסק; איסור כאמור בשיק העולה על 5,000 כאשר מוסר ומקבל השיק אינם עוסק;

◆ **תחולת החוק** – החוק יחול מה- 1.1.2019, אולם במהלך תשעת החודשים הראשונים, מכניסת החוק לתוקף, יינתנו למפירים אזהרות (תקופת הסתגלות).

◆ **קישורית למאמר בהרחבה**

◆ ביום 18.3.18 פורסם ברשומות [חוק לצמצום שימוש במזומן, התשע"ח-2018](#).

החוק, כך לפי דברי ההסבר, קודם על ידי שר האוצר, מר משה כחלון, במטרה לסייע במאבק בהון השחור, בפשיעה הכלכלית ובהלבנת הון.

◆ החוק אושר בהמשך להמלצות הוועדה הבין-משרדית לבחינת נושא צמצום השימוש במזומן במשק הישראלי ברשות מנכ"ל משרד רוה"מ לשעבר, הראל לוקר ([דוח ועדת לוקר](#)).

קידום החקיקה בוצע בשיתוף של רשות המסים, משרד האוצר, משרד המשפטים, הרשות לאיסור הלבנת הון, בנק ישראל, רשות ההגבלים העסקיים ומשרד ראש הממשלה.

הדיונים בהצעת החוק נעשו בועדה משותפת של ועדת חוק ומושפטים בראשות היו"ר ניסן סלומוניאנסקי וועדת הכספים, בראשות היו"ר משה גפני.

◆ החוק ייכנס לתוקפו ביום 1.1.2019 (למעט החרגות שונות בסעיפי התחולה), ולהלן עיקרי החוק:

צמצום השימוש במזומן

◆ **בעסקה עם עוסק** – עם תחילתו של החוק ביום 1.1.19 (ר' התייחסות ליום התחילה והוראות השעה בהמשך), תוטל מגבלה של שימוש במזומן בעסקאות מול עוסק (במהלך עסקו) בסכום של 11,000 ש"ח (לפי "מחיר עסקה"). כעבור שנה, יהיה רשאי שר האוצר, באישור ועדת החוקה, להוריד את רף המגבלה ל- 6,000 ש"ח.

◆ **לענין עסקאות בין אנשים פרטיים** – יוגבל סכום העסקה בעסקאות מזומנים בין צדדים פרטיים, לסכום של עד 50,000 ש"ח (מחיר עסקה).

גם כאן כעבור שנה, יהיה רשאי שר האוצר, באישור ועדת החוקה, להוריד את רף המגבלה בעסקאות בין צדדים פרטיים ל- 15,000 ש"ח.

◆ **מחיר העסקה** – נקבע כתמורה שהצדדים לעסקה הסכימו עליה כעבור הנכס או השירות לרבות מע"מ, מס קניה ובלו, וכן הוצאות הנלוות לעסקה שסוכמו עם מוכר הנכס או עם נותן השירות. במקרה ומשולם ב"שווה כסף", הדבר יחושב כחלק ממחיר העסקה.

הבהרה לאור ריבוי פניות למערכת – ההגבלה על צמצום השימוש במזומן היא לפי מחיר מלוא העסקה, לא לפי גובהו של כל תשלום. התקרה היא לפי מחיר העסקה.

◆ **מקדמה** – על פי הוראות החוק, בעסקאות שמחירן עולה על הרף שנקבע, ניתן יהיה לשלם עד 10% ממחיר העסקאות במזומן, אך לא יותר מהסכום שנקבע כרף (דהיינו המקסימום למקדמה כיום הוא 11,000 ₪).

כל עסקה מעל לסכום המקדמה כאמור לא תבוצע במזומן, אלא באמצעות צ'קים, העברה בנקאית, כרטיסי חיוב מיידים וכרטיסים נטענים.

כיצד יש להתייחס לקיזוז חשבונית שאינה כדין
 ע"א 10071/16, מנהל מס ערך מוסף תל אביב נ' טי.גי.די הובלות בע"מ
 עו"ד ישראל בן ציון

◆ מנגד טענה המשיבה, כי פסיקת בימ"ש קמא תואמת את העיקרון של גביית מס אמת, ומתיישבת עם הפסיקה בעניין מ.א.ל.ר.ז (ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז. שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל מכס ומוע"מ) בה נקבע שבמקרים מסוימים יוכל עוסק לנכות מס תשומות, גם כאשר מדובר בחשבונית שהוצאה שלא כדין (להלן: מ.א.ל.ר.ז.). המשיבה הדגישה את העובדה שהעסקאות מושא הערעור הינן עסקאות אמתיות, ולא פיקטיביות, אשר שולם בגינן מס תשומות, ועל כן תוצאה לפיה היא לא תוכל לנכות מס זה אינה צודקת.

ביהמ"ש העליון קבע, כי לא ניתן לקזז התשומות, שכן פיצול חשבונית מס שהוצאה שלא כדין, וניכוי מס תשומות בגינה, מעורר קושי בשני מישורים - לשון החוק, והמדיניות הרצויה. ביהמ"ש קבע, כי לשון החוק, קובעת חלוקה ברורה, חשבונית כדין וחשבונית שלא כדין, אין אמצע. והמדיניות קובעת שלא לסבך את המשיב בצורך לבצע הבחנות איזה חלק הוא אמת, מה שלא תמיד קל לבצע, וכן מעודדת הכוונת התנהגות- שמטילה על מקזז החשבוניות אחריות לוודא כי אינו מקזז חשבונית פיקטיבית, כך גם החריג בפסק הדין מ.א.ל.ר.ז. לא דן אלא במצב בו הנישום עשה כל שביכולתו לוודא את תקינות החשבונית ולא כבענייננו שהנישום קיזז במודע חשבונית שאינה תקינה.

תוצאה:

◆ **ערעור המדינה התקבל. אין צו להוצאות.**

ניתן ביום: 9.5.2018

ב"כ המערערות: עו"ד טליה נעים, פרק' המדינה
 ב"כ המשיב: עוה"ד טלי ירון אלדר ורני שורץ

הערת המתקצר: נראה שמלכתחילה גם על החשבוניות שמהוות במהותן "עסקת מימון" לא היה ראוי לחייב בשומה, הואיל ואין חולק, כי הייתה עסקה בין הצדדים ותמורתה שולמה, והגם שמהות העסקה אינה כמפורט בחשבוניות, הרי שהמס שולם למע"מ.

ביהמ"ש קמא ניסה לעשות פשרה בין הדין (שקובע שחשבונית צריכה לפרט מהות העסקה) לבין האמת (שמע"מ לא נפגע כלל ומנסה לגבות המס פעמיים), וביהמ"ש העליון בחר בדין וויתר על מס האמת, תוך שהוא תולה זאת בשיקולי לשון החוק ומדיניות.

את תגובת ביהמ"ש העליון להערת המתקצר, ניתן למצוא בשולי פסק הדין, בדבריה של כבוד השופטת ד' ברק ארז:

"בשולי הדברים אציין כי בניגוד לנטען אף אין להשקיף על השאלה שהונחה לפתחנו כעל עימות הזיתי בין שיקולים פורמאליים לבין החתירה לגביית "מס אמת". לאמיתו של דבר, "מס אמת" אינו מונח טכני-מתמטי. זהו מונח נורמאטיבי, המגלם בתוכו לא רק את הערך המתמטי או החשבונאי של המס, אלא גם שיקולים של הוגנות, צדק חלוקתי, ודאות ויעילות מינהלית (ראו למשל: רפעת עזאם "פרשנות דיני המיסים: מס אמת וזכויות האדם בפסיקת בית-המשפט העליון" משפט ועסקים יח 401, 410 (2014))."

◆ **השאלה שנשאלה בערעור זה הינה:** האם במקום בו חשבונית מס אחת כוללת גם עסקאות שמהותן כמפורט בחשבונית, וגם עסקאות שמהותן אינה כמפורט בחשבונית, האם רשאית המשיבה לנכות מס תשומות בגין העסקאות האמתיות שבוצעו, או שמא העובדה שמדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין שוללת לחלוטין את האפשרות לנכות מס תשומות הכלול בחשבוניות.

◆ **רקע עובדתי:** המערער, מס ערך מוסף, הוציא למשיבה, בין היתר, שומת תשומות בגין ניכוי חשבוניות אשר לפי המפורט בחשבוניות הינן בגין רכישת דלקים. כפי שעלה מחומר הראיות, המשיבה אכן רכשה דלקים בכמויות כמפורט בחשבוניות, אולם מהות העסקה לא הייתה תמיד רכישת דלקים, אלא שבחלק מהמקרים, מדובר היה למעשה בעסקת מימון, שכן רכישת הדלקים הייתה בפועל עסקת מתן אשראי, שכן הדלקים נרכשו מחברה בשליטת X ותמורתם שולמה במזומן, ואותם הדלקים נמכרו חזרה לחברה שניה שבשליטת X באשראי, כך שמוכר הדלקים למשיבה הוא גם קונה הדלקים ממנה, וכל ההיגיון שבעסקה הוא נטילת הלוואה מהמשיבה בתנאי אשראי נוחים.

אולם, בהתאם לאמור בפסה"ד, לא כל רכישות הדלקים היו עסקאות מימון וניתן להבחין כי רק חלק מהדלקים שבו ו"נמכרו" חזרה ללווה, ואילו חלק מהדלקים נמכרו ללקוחות "אמיתיים" של המשיבה, כך שלא הייתה פה רק עסקת מימון אלא חלק עסקת מימון וחלק רכישת דלקים אמיתית.

בית משפט קמא, בימ"ש המחוזי ת"א - ע"מ 1187/07 וע"מ 1188/07, כבוד השופטת דנייה קרת-מאיר:

◆ בימ"ש המחוזי קבע, כי מדובר בחשבוניות שיצאו שלא כדין הואיל ובחלקם לא מדובר בעסקת דלקים, כי אם בעסקת מימון. הוסיף בימ"ש קמא, כי אף שמדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין, הן מתייחסות גם לעסקאות רכישת דלקים שבוצעו בפועל, ועל כן יש לאפשר למשיבה לנכות את מס התשומות המיוחס לרכישת הדלקים, הואיל ואף המשיב הודה, כי הוא יכול להבחין מה החלק שהיה עסקת מימון ומה החלק שהיה עסקת דלקים אמיתית.

ביהמ"ש העליון, כבוד השופט נ' הנדל, ד' מינץ ו-ד' ברק ארז:

◆ מס ערך מוסף, ערער על פסה"ד המחוזי, וטען כי חשבוניות המס הוצאו שלא כדין, ועל כן לא ניתן לנכות כלל מס תשומות ביחס לאותן חשבוניות לפי הוראות סעיף 38 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975, תוך שהוא עומד על הצורך בשמירה על פשטותו ויעילותו של מנגנון מס ערך מוסף, והדגיש את תופעת החשבוניות הפיקטיביות כמכת מדינה.

חישוב הוצאות מימון בגין הלוואה (הלכת ארקין) ע"א 1525/17 ארקין תקשורת בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים שיר אלעני, משפטנית

מההוצאות ינוכו אל מול ההכנסה מדיבידנד וחלק אל הרווח ממכירת המניות, בהתאם להכנסות והתמורות המתקבלות מכל מקור.

ביהמ"ש העליון בפסק דינו של כבוד השופט נ' הנדל ובהסכמת השופטים ג' קרא, י' וילנר דחה את הערעור:

◆ **בהתייחס לטענה הראשונה:** ביהמ"ש העליון קבע, כי בהסתמך על פרשת בראון-פישמן ע"א 3892/13 המסכם את הנושא לגבי ניכוי הוצאות המימון והלכת כלל, (הגם שניסבותיו מעט שונות) עולה, כי הדין עם המשיב.

באותה פרשה, החברה נטלה הלוואות ששימשו לרכישת מניות, המניות הפיקו לחברה הכנסות מדיבידנד במשך השנים, ומקביל צמחו הוצאות מימון בגין ההלוואות, בשונה מענייני החברה ביקשה להכיר בהוצאות המימון כהפסד עסקי לפי סעיף 28 לפקודה. פקיד השומה סרב להכיר בהוצאות המימון כהפסד עסקי, כאשר לגישתו לפי סעיף 18(ג) ניתן היה לנכות את הוצאות המימון רק מול ההכנסה מדיבידנד. השופט צ' זילברטל קיבל את עמדת פקיד השומה, כדבריו:

"... הרי מובן, כי נישום אשר יש לו הכנסה שאינה חייבת במס, יעדיף שלא לייחס לה את ההוצאה שיצאה בייצורה, אלא "להשתמש" בהוצאה זו על-ידי היוון לעלות הנכס. עוד מובן, כי מתן האפשרות לעשות כן, יוביל למצב שבו הנישום "ייהנה" פעמיים: פעם אחת, משהוא לא יחויב במס בגין ההכנסה המועדפת; ופעם שנייה, כאשר הוא ישתמש בהוצאות שהוצאו לצורך ייצור ההכנסה המועדפת, בדרך של היוון לעלות הנכס. מובן כי למעשה מדובר בדיוק במצב שאותו ביקש המחוקק למנוע בסעיף 18(ג)..."

◆ **בהתייחס לטענה החלופית** קבע ביהמ"ש העליון, כי ראשית, מדובר בנכס מסוג מניות אשר כבר הפיק הכנסה בדמות דיבידנד, כללי ניכוי הוצאות המימון כפי שנקבעו בפסיקה, מחייבים, כי ההוצאות ינוכו אל מול אותה הכנסה בשנת מס. בנקודה זו ביהמ"ש העליון מצייין, כי ראוי לעורר את השאלה: האם אין זו בחירותו של הנישום לנכות את הוצאות המימון באופן שוטף, או שמא להכיר בהן כחלק מעלות הנכס? בית המשפט מסביר שבמצב רגיל, בו אין מדובר בהכנסה מועדפת לפי ס' 18(ג) זכות הבחירה היא של הנישום. ברם, בעניינינו ההכנסה מדיבידנד אינה חייבת במס, וכתוצאה מכך חל ס' 18 אשר מתיר לנכות את הוצאות המימון רק כנגד ההכנסה מדיבידנד.

תוצאה:

הערעור נדחה. על המערערת הוטלו 22,000 ₪ הוצאות לטובת המשיב.

ניתן ביום 28.5.2018

ב"כ המערערת: עו"ד ליאור נוימן; עו"ד זאב אוסלקה
ב"כ המשיב: עו"ד עמנואל לינדר, פרק' המדינה

◆ **השאלה שנדונה:** נישום נוטל הלוואה על מנת לרכוש מניות. המניות מניבות לו הכנסה מדיבידנד, ובסוף התקופה נמכרות ברווח. כיצד יוכרו הוצאות מימון כגון ריבית בגין הלוואה, ביחס להכנסות מדיבידנד ורווח ההון- האם כהוצאה כנגד הכנסה בחלוקה לפי שנות מס או שמא כחלק מעלות המניות?

◆ סעיף 126(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") קובע, כי: "בחישוב ההכנסה החייבת לפי סעיף קטן (א) לא תיכלל הכנסה מחלוקת רווחים או מדיבידנד שמקורם בהכנסות שהופקו או שנצמחו בישראל שנתקבלו במישרין או בעקיפין מחבר-בני-אדם אחר החייב במס חברות וכן לא תיכלל הכנסה שנקבע לגביה שיעור מס מיוחד."

סעיף 18(ג) לפקודה קובע, כי: "כלל הכנסתו של אדם הכנסה שלגביה נקבע שיעור מס מיוחד או שהיא פטורה ממש (להלן - הכנסה מועדפת), ההוצאות שבהן עמד אותו אדם לשם השגת ההכנסה המועדפת יותרו לניכוי לפי סעיף 17 רק כנגד הכנסה זו..."

סעיף 28. (א) הפסד שהיה לאדם בעסק או משלח-יד...
הלכת כלל: ע"א 635/68 קובעת כי דיבידנד בין חברתי מהווה "הכנסה פטורה ממש" וכזו שיש לייחס בגינה הוצאות מימון עפ"י נוסחת הייחוס שבסעיף 18(ג) לפקודה.

◆ **רקע עובדתי:** המערערת הינה חברת השקעות ארקין תקשורת בע"מ, אשר רכשה בשנת 2005 כ-30% ממניותיה של חברת בזק הישראלית לתקשורת בע"מ (להלן: "בזק") ובשנת 2008 רכשה המערערת מניות נוספות של בזק בשיעור של כ-10%. בשנים 2007-2009 קיבלה המערערת דיבידנדים בדין אחזקתה במניות בזק ובשנים 2009-2010 קיבלה תמורה ממכירת המניות בעסקאות נפרדות. בכל אחת מהשנים 2007-2010 הוציאה המערערת הוצאות מימון בגין הלוואה ששימשה לרכישת מניות בזק.

◆ המערערת לא ניכתה את הוצאות המימון כל שנה, אלא היוונה (הוסיפה) אותן לעלות רכישת המניות וכתוצאה מכך קטן רווח ההון ממכירת המניות. המשיב לא קיבל את דיווחיה של המערערת, לטענתו ניתן לנכות את הוצאות המימון רק באופן שוטף, דהיינו שבכל שנה (לפי הוראות סעיף 18(ג) לפקודת מס הכנסה) ניתן לנכות את הוצאות המימון אל מול ההכנסה מדיבידנד באותה שנה. יחד עם זאת את הוצאות המימון שהוצאו בשנים 2009-2010, בהן בוצעה גם מכירת מניות, ניתן לשיטתו לנכות לפני משורת הדין גם מרווחי ההון מהמכירה בית משפט המחוזי אימץ את גישת המשיב ודחה את עמדת המערערת- ומכאן הערעור.

◆ המערערת העלתה בערעור שתי טענות חלופיות:

ראשית, יש לעיין מחדש בהלכת כלל ולקבוע, כי ניתן להוון את מלוא הוצאות המימון ולייחס אותן לעלות המניות שכן, דיבידנד בין חברות אינו בגדר הכנסה פטור, אלא אינו חלק מבסיס המס ועל כן לא חלה עליו הוראת סעיף 18(ג) לפקודה בעניין הכנסה מועדפת.

לחלופין, הפרשנות הראויה לסעיף 18(ג) היא שיש להכיר הוצאות המימון לפי "יחס התמורות המצטבר" כך שחלק

לא ניתן לערער על שומה שהתיישנה בשל אי עדכון כתובת הנישום ע"מ 32523-06-15 חיים שפיגולנט נ' פקיד שומה רחובות שיר אלעני, משפטנית

145(א)2 לפקודה הקובע את לוחות הזמנים, לטענתו עברו שלוש השנים הקבועות בסעיף זה ולפיכך למשיב אין סמכות לגבות את הכספים שנקבעו בשומה. זאת לאור העובדה שבתיק השומה אין כל תיעוד בדבר המצאה למערער כדין של הודעת השומה המקורית. כמו כן לטענתו, בנימוקי השומה הדבר היחידי שנמצא הינו הדפס בתאריך 26.5.2005. המערער טען, כי מדובר במחדל הזועק לשמיים, אי אפשר לשאת תוצאה שבה הרשות המנהלית תגדע את כל מקור חיו ונכסים כאשר אין לה כלל אסמכתא המראה כי פעלה על פי דין.

ביהמ"ש המחוזי מרכז- כב' הש' ד"ר אחיקם סטולר:

◆ **בהתייחס לטענה הראשונה:** ביהמ"ש קבע, כי אין כל פגם בשיקול דעתו של המשיב כאשר סרב לבקשת המערער להארכת המועד להגשת ההשגה, נוכח העובדה שהמערער לא גר בכתובת אותה מסר למשיב ככתובתו, בנסיבות העניין היה עליו לבדוק מה עלה בגורל הדו"ח והאם הוצאה שומה בגינו, המערער בחר תוך עצימת עיניים שלא לבדוק מה ארע לדו"ח 1998, ובה בעת להגיש דוחות ל-2002-1999.

ביהמ"ש קבע, כי המשיב היה רשאי לבער את החומר בהתאם להוראות סעיף 4 בחלק ב' לתקנות הארכיונים (בעיור חומר ארכיוני במוסדות המדינה וברשויות מקומיות), תשמ"ו-1986 (להלן: "תקנות הארכיונים"), בית המשפט קיבל את עמדת המשיב אשר לא יכול היה לדון בהשגה לגופו של עניין, מאחר שתיקו של המערער בווער. בימ"ש קבע, כי השגה זו בחלוף 12 שנים מאז הוצאת השומה, גורמת למשיב נזק ראייתי של ממש מאחר ואין לו כל יכולת להתגונן בפני טענות המערער.

◆ **בהתייחס לטענה השנייה:** ביהמ"ש מצוין, כי אין עוררים שאין בתיק אסמכתא בכתב לעניין משלוח של נימוקי השומה, אך בעניין זה נשמעו שתי עדויות, האחת של גבי יעל חיים המשמשת כמנהלת תחום ורכזת אצל המשיב, והשנייה של מר משה קיסר עובד לשעבר של המשיב אשר הסביר שנימוקי השומה נשלחים לנישום מיד לאחר שידור השומה במערכת השעי"מ.

◆ ביהמ"ש דחה את טענת ההתיישנות של המערער בזקפו לזכותו של המשיב את "חזקת התקינות המנהלית", לפיה הרשות אינה נדרשת להראות שפעולתה תקינה, אלא לכאורה עומדת לה החזקה שאלה הם פני הדברים ועל המערער הטוען לאי-תקינות להרים נטל לשם סתירת החזקה.

לאור האמור קבע ביהמ"ש, כי אין פגם בשיקול דעתו של המשיב כאשר הוא סירב לבקשת המערער להארכת המועד להגשת ההשגה. משכך קבע ביהמ"ש שלא ניתן לערער על השומה מ-1998 והיא שרירה וקיימת.

תוצאה:

הערעור נדחה. על המערער הוטלו 25,000 ₪ הוצאות לטובת המשיב.

ניתן ביום 27.6.2018

ב"כ המערער: עו"ד אברהם קרן

ב"כ המשיב: עו"ד שירה קיזרון-גוטליב, פמת"א אזרחי

◆ **רקע עובדתי:** חיים שפיגולנט (להלן: המערער) היה בעלים של חברת מסגריית חיים שפיגולנט בע"מ. המערער עזב את הארץ לקליפורניה ולא הודיע לפקיד שומה רחובות (להלן: המשיב) על עזיבתו ועל שינוי כתובתו. טרם עזיבתו ב-2002, הגיש ב-24.2.2000 דו"ח על הכנסותיו והוצאותיו לשנת 1998, בהתאם לרישומי מס הכנסה. ב-2003 שודרה מטעם המשיב למחשב מס הכנסה (שעי"מ) שומת 03, שומה על פי מיטב השפיטה, לפיה על המערער לשלם מס נומינלי לשנת 1998 בסך 2,653,264 ₪ (להלן: השומה). בזמן זה שהה כאמור המערער בחו"ל.

◆ בשנת 2005 ערך רו"ח אמין עמאר עבור המערער דוחות לשנים 1999-2002. ביום 3.12.2014, פנה המערער אל רו"ח אסף אפרתי (להלן: אפרתי), בבקשה שטפל עבורו בענייניו לשם חזרתו לישראל. לאחר בדיקה ברשות המיסים יידע אפרתי את המערער על שומת 03 (לפי מיטב השפיטה) בגין השומה משנת המס של 1998 (המדובר בחוב בסך של 9,646,240 ₪, המורכב מקרן בסך 2,923,593 ₪, הצמדה בסך של 985,907 ₪, ריבית בסך 2,586,480 ₪, וקנסות בסך של 3,150,250 ₪).

השומה מורכבת משני חלקים:

א. חלק האופרטיבי שבו נכתב מה סכום המס שנדרש לשלמו. החלק האופרטיבי מוזן למחשבי שעי"מ ונשלח על ידי שעי"מ לנישום.

ב. החלק השני הוא הסבר פקיד השומה בדבר הנימוקים שהובילו אותו לקביעת השומה, כפי שנקבעה. "נימוקי השומה" נשלחים על ידי פקיד השומה לנישום.

במקרה דנן, החלק האופרטיבי של השומה שודר למחשבי שעי"מ ב-31.8.2003. אך מפאת חלוף הזמן (12 שנה) אין למשיב ראיה אודות שליחת נימוקי השומה למערער, מה שכן ניתן היה לראות זהו העתק מסמך נימוקי השומה שהודפס ב-2005 והוא אינו רלבנטי לענייננו לאור חזקת התקינות.

בינואר 2015, שלח המערער באמצעות מייצגו רו"ח אפרתי הודעת השגה על השומה, ההשגה נדחתה על הסף. המשיב אף סירב לבקשת המערער להאריך את המועד להגשת ההשגה. לאור אי רישום ההשגה הוגש הערעור.

השאלות שנדונו בערעור:

1. **השגה-** האם היה על המשיב לקבל את השגתו של המערער על השומה למרות הזמן הרב שעבר?

2. **טענת התיישנות-** בתיק זה שני הצדדים טענו להתיישנות כל אחד מנימוקיו הוא: מצד אחד המערער טען להתיישנות השומה עקב אי קבלת נימוקי השומה במועד. המשיב מצד שני טען, כי מפאת חלוף הזמן התיק בווער, וכמו כן השומה התיישנה והפכה חלוטה מבלי שהמערער נקט בהליכים הקבועים בחוק.

המערער העלה בערעור שתי טענות:

◆ **ראשית,** בהתאם להוראות סעיף 150 לפקודת מס הכנסה היה על פקיד השומה להיעתר לבקשה ולהאריך את מועד להגשת ההשגה, לדידו כי עצם היותו בחו"ל במועד שנועד להגשת ההשגה, לא ידע הוא כלל השומה שהוצאה, היא עילה סבירה לאיחור בהגשתה. אי קבלת ההשגה אינה סבירה ופוגעת בו פגיעה שאינה הוגנת.

שנית, טען המערער, כי השומה התיישנה מכיוון שנקבעה באיחור רב ולכן היא בטלה, המערער נשען על סעיף

אישום: הלבנת הון בתחום האבן והשיש

לאחר חקירה שנוהלה על ידי מחלקת חקירות מע"מ ירושלים, משטרת ישראל, יחידת יהלום במס הכנסה ויחידת החילוט ובליווי החוליה הכלכלית בפרקליטות מחוז ירושלים הוגש ביום 5.9.18 פרקליטות מחוז ירושלים, באמצעות עו"ד שרית משגב, לביהמ"ש המחוזי ב-ם כתב אישום נגד יוסף טקטקה ובנו עאיד טקטקה, בעלי חברות אבן ושיש בירושלים. כתב האישום הוגש בגין הוצאת חשבוניות פיקטיביות בהיקף משמעותי, הלבנת הון בהיקף של מעל 68 מיליון ₪ ועבירות נוספות. כתב האישום הוגש גם נגד נאשמים נוספים הרשומים כבעלי חברות הקש, חלקם פעלו לשם הוצאת החשבוניות הפיקטיביות ו/או השבת הכסף ששולם לכאורה לחברות הקש באמצעות המחאות. על פי כתב האישום יוסף טקטקה, מנהל ובעל שתי חברות אבן ושיש, עשה שימוש במהלך השנים 2012-2017 בשורה של חברות קש במטרה להוציא חשבוניות עבור החברות שבבעלותו, למרות שלא סופקה כל סחורה ולא בוצעה כל עבודה על ידי חברות הקש, והכל לשם הונאת רשות המסים. החשבוניות הפיקטיביות נרשמו בכזב בהנהלת החשבונות של החברות שבעלותו משל שיקפו עסקאות אמת מול חברות הקש. בהתאם הגישה אחת החברות דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ בהיקף של 88,428,869 ₪. החברה השנייה הגישה דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ בהיקף של 4,841,494 ₪. בכך הקטינו שלא כדין את תשלומי מס הכנסה ומע"מ אשר שילמו בשנים האמורות.

הפעולות השונות המפורטות בכתב האישום מהוות פעולה ברכוש אסור שמטרתו להסתיר או להסוות את מקורו. על פי כתב האישום מדובר בהלבנת הון בהיקף כולל של 68,818,595 ₪. הפרקליטות הגישה בקשה חילוט בגין רכוש שנתפס בהיקף של מיליוני שקלים.

סוכה של חוקרי מע"מ באר שבע

בחמש השנים האחרונות וכך גם השנה- חוקרי מכס ומע"מ באר שבע בנו סוכה לתפארת בעבור דיירי מרכז בית כהן בעיר, המהווה מערך דיור לכ-60 דיירים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית. לפני כחמש שנים אימצה מחלקת חקירות מכס ומע"מ באר שבע את מרכז בית כהן, זאת כחלק מפעילות ההתנדבותית למען הקהילה. בנוסף לפעילות שהתקיימה בתקופת חגי תשרי, מתקיימת פעילות משותפת עם הדיירים, כגון: שתילת פרחים במרכז בט"ו בשבט, קיום מסיבות בחנוכה ובפורים. יישר כוח

רו"ח איריס שטרק – נשיאת לשכת רו"ח

ביום 5.9.18 נבחרה רו"ח איריס שטרק לנשיאות לשכת רואי החשבון עם 1,658 קולות. רו"ח שטרק גברה על עו"ד רו"ח ג'ק בלנגה, שהשיג 1,532 קולות. רו"ח חן שרייבר הגיע למקום השלישי עם 1,376 קולות. מספר הטפסים התקינים שהתקבלו בבחירות לנשיאות הלשכה היה 4,566, לאחר שנפסלו 22 טפסים.

רו"ח שטרק, הינה מייסדת ושותפה מנהלת במשרד רואי חשבון שטרק את שטרק. בוגרת תואר ראשון בחשבונאות וכלכלה, ותואר שני בכלכלה מאוניברסיטת בר-אילן.

מערכת מס פקס מאחלת לרו"ח שטרק ברכות על בחירתה ובהצלחה בתפקידה החדש.

עברייני מס שנמלט – נתפס אחרי 7 שנים

לפני כשבע שנים, הורשע מר מיכאל מדני בהתחמקות מתשלום מס בהיקף של כ-585,000 ₪, ומאז הוכרז כעברייני נמלט. עפ"י הודעת רשות המסים, מידע מודיעיני חדש שהתקבל הוביל צוות משולב של מע"מ גוש דן ומחלקת חקירות מע"מ תל אביב, בסיוע משטרת ישראל אל מדני. הוא נתפס, כשהוא מתחבא בארון הבגדים בביתה של בת זוגו, שניסתה להסתירו ותוך התנגדות למעצרו הוא הוצא מהארון.

לאחר תפיסתו, פנתה עו"ד ענבר לוי מהמחלקה המשפטית מחוז מרכז ברשות המסים לבימ"ש השלום בתל אביב בבקשה לעצור אותו עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים ביום 6.9.18, הורה כב' השופט רועי פרי על מעצרו עד לקבלת החלטה אחרת.

עפ"י הודעת הרשות, באוגוסט 2009 הוגש ע"י רשות המסים כתב אישום נגד מדני בגין התחמקות מתשלום מס בסך של 584,918 ₪. לפי כתב האישום, מדני שהיה בעליה של חברה לבנייה, שיפוצים וצבע ביצע עבודות צבע שוטפות באוניברסיטת תל אביב בשנים 2000 – 2007 בסך של 4,057,297 ₪ כולל מע"מ. אולם, בדוחותיו התקופתיים למע"מ הוא דיווח על אפס עסקאות וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס. ביוני 2011 הורשע מדני אך לא התייצב לשמיעת גזר דינו, ולמרות שהוצאו צווי הבאה הוא לא אותר מאז. מאמצי הרשות לאתרו העלו חרס, עד שלאחרונה התקבל מידע מודיעיני חדש כאמור ו"האוצר" נמצא.

